

Lovforslag nr. L 51. Fremsat den 31. oktober 2008 af ministeren for Sundhed og Forebyggelse (Jakob Axel Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet

(klageadgang for afgørelser fra regionsråd)

§ 1

I lov nr. 547 af 24. juni 2005 om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 539 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:
»4) tilskud til ydelser i et andet EU/EØS-land efter § 168 i sundhedsloven,«
Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.
Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning fra den 1. december 2008.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan for Færøerne sættes i kraft ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Formålet med lovforslaget er at etablere hjemmel for, at afgørelser truffet af regionsråd om tilskud efter regler fastsat i medfør af § 168 i sundhedsloven kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. § 168 i sundhedsloven omfatter tilskud til varer og tjenesteydelser efter loven, der købes eller leveres i et andet EU/EØS-land.

På baggrund af EF-domstolens retspraksis vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser har Ankestyrelsen truffet afgørelse om, at EF-domstolen synes at anlægge en bredere fortolkning af tjenesteydelsesbegrebet for så vidt angår offentlige sundhedsydelser og dermed en friere adgang til at søge lægehjælp i et andet EU/EØS-land med tilskud efter sundhedsloven end det, der var udtrykt i de dagældende regler, jf. bekendtgørelse nr. 536 af 15. juni 2000 om adgang til tilskud efter sygesikringsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU/EØS-land. Bekendtgørelsen er næsten enslydende videreført i bekendtgørelse nr. 1119 af 10. november 2006 om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU/EØS-land.

Ankestyrelsen har fastslået, at speciallægebehandling må anses for omfattet af EF-traktatens tjenesteydelsesbegreb og derfor som udgangspunkt undergivet reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser.

Den gældende afgrænsning af ydelser i sundhedsloven, der anses for omfattet af EF-traktatens tjenesteydelsesbegreb, er fastlagt ud fra EF-domstolens første afgørelse på området, C-120/95 Decker-sagen og C-158/96 Kohll-sagen. Efter disse afgørelser er en tjenesteydelse defineret som ”en ydelse, der udføres med fortjeneste for øje, og hvor den sikrede efter vilkårene for tilskud til ydelsen afholder mere end halvdelen af udgifterne til den tilskudsberettigede ydelse”, jf. § 1, stk. 2 i ovennævnte bekendtgørelse.

Ud fra denne definition kan der ydes tilskud efter sundhedslovens regler til følgende tjenesteydelser, der

leveres i et andet EU/EØS-land, jf. § 1, stk. 3, i ovennævnte bekendtgørelse:

- Tandeftersyn og tandbehandling,
- Kiropraktisk behandling,
- Fysioterapeutisk behandling
- Læge- og speciallægehjælp til gruppe 2-sikrede

Det vurderes, at konsekvenserne af EF-domstolens flere afgørelser på visse områder er uklare, og at en afklaring af centrale spørgsmål må finde sted på EU-niveau, således at der opnås en fælles forståelse af konsekvenserne og rækkevidden af EF-domstolens afgørelser til støtte for medlemsstaternes lovgivere.

Efter bortfald af EU-Kommissionens tidligere forslag til regulering på området (artikel 23 om godtgørelse af udgifter til lægebehandling) i Kommissionens forslag til et direktiv om tjenesteydelser i det indre marked, KOM (2004)2, er et nyt forslag fra EU-Kommissionen til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, KOM (2008) 414 endelig, fremsat den 2. juli 2008. Der forventes en længere behandling af dette forslag på EU-niveau.

Den fortolkning af EF-traktatens tjenesteydelsesbegreb, som Ankestyrelsen i sine afgørelser har anlagt, har andre myndigheder som udgangspunkt pligt til at følge, og de administrative bestemmelser på området må bringes i overensstemmelse med Ankestyrelsens afgørelser. Ministeriet har derfor iværksat et arbejde med ændring af reglerne i ovennævnte bekendtgørelse, herunder udvidelse af adgangen til at få tilskud til speciallægebehandling til også at omfatte tilskud til gruppe 1-sikrede, der søger behandling i andre EU/EØS-lande.

Afgørelse om tilskud til de sundhedsydelser, der er omfattet af de gældende regler, træffes af kommunerne.

Afgørelsen af en ansøgning om tilskud til speciallægeydelser, der leveres i et andet EU/EØS-land, forudsætter et indgående kendskab til overenskomsten om speciallægehjælp indgået mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Foreningen af Speciallæger, bl.a. for at kunne fastlægge hvilke konkrete ydelser,

der er tilskud til. I forbindelse med den væsentlige udvidelse af kredsen af sikrede, der kan få tilskud til speciallægebehandling leveret i andre EU/EØS-lande, vil ministeriet derfor lægge kompetencen til at træffe afgørelse i disse sager til regionsrådet.

Den gældende lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet omfatter ikke adgang til klage over regionsråds afgørelser om tilskud til ydelser i et andet EU/EØS-land efter regler fastsat i medfør af § 168 i sundhedsloven, da afgørelser på dette område efter de gældende regler alene træffes af kommunerne.

Med nærværende lovforslag etableres en klageadgang på området for den afgørelseskompetence, som bliver tillagt regionerne.

2. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

4. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

5. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

7. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Lovforslaget har været sendt i høring hos Ankestyrelsen, Danske Regioner, Lægeforeningen, KL og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at der etableres en klageadgang til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, for den kompetence der tillægges regionerne til at afgøre sager vedrørende tilskud til ydelser i et andet EU/EØS-land efter regler fastsat i medfør af § 168 i sundhedsloven. En tilsvarende klageadgang for afgørelser truffet af kommunerne efter regler fastsat i medfør af § 168 i sundhedsloven er fastlagt i § 6, nr. 6, i klage- og erstatningsloven.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Endvidere foreslås at lovens § 1, nr. 1, får virkning fra den 1. december 2008. Loven, der er begunstigende for borgerne, får således virkning forud for ikrafttrædelsestidspunktet.

Baggrunden herfor er, at Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse forventer, at en revideret bekendtgørelse om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU/EØS-land, kan træde i kraft inden loven træder i kraft.

Kompetencen til at afgøre sager om tilskud til regionale sundhedsydelser, fx speciallægebehandling,

lægges i den reviderede bekendtgørelse til regionsrådet.

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse finder således, at der skal kunne klages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn over regionsrådets afgørelser, truffet i henhold til denne bekendtgørelse, selvom afgørelsestidspunktet ligger forud for dette lovforslags ikrafttrædelsestidspunkt.

Til § 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan for Færøerne sættes i kraft ved kongelig anordning med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenhold med gældende lov

Gældende formulering

§ 7. Klager over regionsråds afgørelser kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, når de vedrører

- 1) praksissektoren efter §§ 58-60 og 64-71 i sundhedsloven,
- 2) vilkår for en persons ret til sygehusbehandling efter sundhedsloven,
- 3) ernæringspræparater efter § 159 i sundhedsloven,
- 4) vilkår for en persons ret til befordring og befordringsgodtgørelse ved sygehusbehandling efter § 171 i sundhedsloven og
- 5) kørselsgodtgørelse til læger efter § 175 i sundhedsloven

Lovforslaget

I lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, jf. lov nr. 547 af 24. juni 2005, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 539 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

- »4) tilskud til ydelser i et andet EU/EØS-land efter § 168 i sundhedsloven,«
Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning fra den 1. december 2008.

Til lovforslag nr. L 51. Skriftlig fremsættelse (31. oktober 2008)

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet (klageadgang for afgørelser fra regionsråd)
(Lovforslag nr. L 51).

Med lovforslaget foreslår regeringen, at der etableres en ankeadgang til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn for den kompetence, der tillægges regionsråd, til at afgøre sager om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land, jf. regler der fastsættes i medfør af sundhedslovens § 168.

En tilsvarende ankeadgang for afgørelser truffet af kommunerne efter de gældende regler fastsat i medfør af sundhedslovens § 168 er fastlagt i § 6, nr. 6, i klage- og erstatningsloven.

Afgørelsen af sager om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land, har hidtil alene hørt under kommunerne, jf. bekendtgørelse nr. 1119 af 10. november 2006 om adgang til tilskud efter sundhedsloven til varer og tjenesteydelser, der er købt eller leveret i et andet EU-/EØS-land.

I forbindelse med en igangværende revision af disse regler tillægges regionerne kompetence til at afgøre sager om adgang til tilskud til visse regionale sundhedsydelser, fx tilskud til speciallægebehandling, når disse ydelser er leveret i et andet EU-/EØS-land.

I lovforslaget foreslås det, at loven får virkning for afgørelser, som træffes af regionsrådet, før loven træder i kraft, da loven er begunstigende for borgerne.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.